Utorak, 17.03.2020.g.

U ova dva dana razmijenio sam nekolik emaila s jednim dragim bratom u

vjeri koji traži svoje odgovore. Pa sam odluči našu prepisku ovdje

podijelitiÂ sa svima koji će ju pročitati, možda si netko od vas pronađe i

nešto zaÂ sebe.

Taj dragi brat u vjeri javio mi se svojim prvi emailom nakon što je slušao

radio emisiju koju vodim svaku nedjelju na radiju Sjeverni FM, live

program, u 21.30 minuta:

"Poštovani,

...

Danas sam slušao emisiju na Sjeverni FM i tema je bila primanje

hostije. Iskreno, nikad o tome nisam previše razmišljao ali kad

ste danas pričali o hostiji, simbolu tjela i krvi Isusa, onda se mi

pojavilo pitanje; zašto mi jedemo Isusa, pa to je kanibalizam...ne

razumijem zašto bi jeli tijelo i krv Isusa? Mozda je malo čudno

pitanje ali stvarno me zanima.

Hvala vam na odgovoru i lijep pozdrav!"

Ja sam mu se javio svojim prvim emailom:

"BTB i pozdrav dragi brate.

Baš sam radostan što si mi se javio... Kada sam vidio tvoj email, prvo sam

si pomislio, Bogu hvala, netko je slušao emisiju.

Onda sam pročitao tvoj email i tvoje pitanje. Na početku mi je malo

djelovalo kao provokativno. Ako i želiš provocirati, ja te u tome ne mogu i

ne želim priječiti i odgovarati ti te od toga. To je tvoje. Ja se samo nadam

da imaš neku svoju vjeru u Boga ili da je barem tražiš ...

Zbog toga sam odmah počeo razmišljati o tome kako da ti dam neki jako

pametan i veleučen odgovor.

No, začas sam u misli i srce dobio poticaje, nadam se po Duhu Svetom,

da ti odgovorim iskreno, onako kako osjećam u srcu. Pustimo veleučenu

teologiju, to je za svećenike i Crkvu. Ja sam obični vjernik kojem je

Gospodinu Isus spasio život, na razne načine ...

Dakle, dragi brate, ja ti imam 58 godina i do prije dvanaest godina nisam

vjerovao u Gospodina Boga. Živio sam totalno nevjernički na razne

načine, oholo i sve po svojem. Dok se moj život i sve ono čime sam mislio

da upravljam nije srušilo, totalno ... A onda je došao Gospodin Isus u moj

život i spasio mene, moju obitelj i sve drugo i danas imam sve to, i duboki

smisao, radost i mir u životu.

Da ti ne duljim, o tome svemu ti imam jednu svoju internetsku stranicu

duhovnidnevnik.net na kojoj o svemu tome svjedočim. Pa pogledaj

malo tamo, ako te bude zainteresiralo. Tamo, u dijelu stranice MOJ

DNEVNIK, skoro svakodnevno o nečemu posvjedočim, svojim

razmišljanjima i poticajima ...

Ja ti ne uvjeravam nikoga u ništa nego samo svjedočim kako mi je

Gospodin Isus spasio život i kako mi svakodnevno daje duboki radost i mir

i smisao svega.

E sad, što se tiče Kristove prisutnosti u hostiji, nakon svega kako mi je

Gospodin Isus spasio život, obitelj i sve drugo, kojega nikad nisam vidio,

ali Ga na stotine i stotine puta osjetio i čuo na razne načine, dakle, taj

mali komadić pečenog tijesta, gledajući našim ljudskim očima, dakle, on u

mojoj vjeri, koja je temeljena na istinskoj promjeni mojeg života,

gledajući duhovnim očima, jednostavno drugo ne može biti nego TIJELO I

KRV ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA, kako tumači katolička Crkva,

koja je to svoje vjerovanje digla na razinu crkvene dogme, dakle

nepobitne istine.

E sad, ti možeš svašta meni reći, tvrdeći suprotno. Vjeruj mi da ću te

razumjeti i neću te osuđivati. Pa moj vlastiti sin, ima 30 godina, kojeg

sam u prijašnjem dijelu svojeg života jako povrjeđivao, dakle, on ti ne

vjeruje u Boga, negdje kao čovjeka i slično. To mu je smiješno. Vjeruje u

neku silu jer vidi da ima situacija koje ne može objasniti.

Ali, vjeruj mi, u zadnjih godinu-dvije s njim nisam imao bolje odnose.

Polako mi se vratio ... I vjeruj mi da o vjeri uopće nismo pričali. Nikad. Ja

ne navaljujem a on ne otvara tu temu. Ali mi se vratio zato jer je vidio da

se nešto s njegovim tatom dogodilo od kada je krenuo u ckrvu...njegov

tata postao je drugi čovjek...istiniti, pomirljivi, nenametljivi, uvijek

spreman pomoći i razgovarati...

Eto, dragi brate, da ne duljim i da te ne zamaram, zato ti ja vjerujem da

je u posvećenoj hostiji TIJELO I KRV ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA...

Pa eto, oprosti ako sam te s nečim u ovom mojem emailu povrijedio.

Mir i dobro tebi i svima tvojima koji su ti u srcu.

Ivan"

On mi je odmah odgovorio:

"Hvala vam na brzom i opširnom odgovoru.

Ja također imam 30 godina kao i vaš sin.

Ja sam vjernik ali si vjeru tumačim malo po svoje. Ja sam isto do

sad u životu imao teške trenutke i preživio sam tešku prometnu

nesreću u kojoj je jedan prijatelj teško ozlijeđen, jedan lakše,

jedan je umro, a meni fizički faktički nije bilo ništa.

Hvala Bogu i anđelima i svima koji su me čuvali...

Uglavnom, pitanje daleko od toga da je bilo provokativno nego

stvarno mi nije jasno zašto bi jeli tijelo i krv Kristovo.

Meni to nije logično, meni bi bilo jasnije, da je u hostiji Božji mir

ili Božji duh koji nam podari mir ili nešto takvo..."

Ja sam mu otpisao:

"BTB i pozdrav dragi brate.

Iskreno, jučer, kad sam vidio tvoj e-mail, već sam bio spreman za

spavanje...

Uglavnom, bio sam ponovno radostan kad sam pročitao tvoj novi

mail...zbog svega što si napisao...

Vidim da tražiš svoje odgovore... Zapravo, to ti je najpametniji savjet i

odgovor što ti mogu dati i što dajem mnogim drugima s kojima

razgovaram o vjeri i Gospodinu Bogu u svakodnevnom životu:

NEMOJ NIKAD PRESTATI TRAŽITI SVOJE ODGOVORE.

...

Htio sam ti još nekoliko riječi napisati na ono tvoje zadnje razmišljanje:

"Uglavnom pitanje daleko od toga da je bilo provokativno nego stvarno

mi nije jasno zašto bi jeli tijelo i krv Kristovo.

Meni to nije logično, meni bi bilo jasnije, da je u hostiji Božji mir ili Božji

duh koji nam podari mir ili nešto tako..."

Sad je Korizma i sad ti je idealno vrijeme, vrijeme priprave za Uskrs, da

malo uzmeš Bibliju pa da u Evanđeljima pročitaš ono što je Gospodin Isus

govorio učenicima prije, za vrijeme i poslije posljednje večere.

Kod sva četiri evanđelista imaš napisano o posljednjoj, pashalnoj, večeri.

Npr., evanđelist Luka je zapisao:

"I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: 'Ovo je tijelo

moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.'

Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: 'Ova čaša novi je Savez u

mojoj krvi koja se za vas prolijeva..."

Eto, sad si zamisli kako je Gospodin Isus, pravi Bog ali istovremeno i pravi

čovjek, sjedio jednu večer, prije svoje smrti, sa svojim učenicima i tako im

je govorio kako i mi danas slavimo na svetoj misi. Trgali su tvrde pogače,

beskavsni kruh, dijeli među sobom i slušali kako im On to govori. A poslije

su to nastvali oni, Njemu na spomen, prvi, od Njega odabrani svećenici ...

I On je rekao da to činimo Njemu na spomen...

Ali, ne možeš to sve gledati i shvaćati doslovno...moraš to, koliko možeš,

jer ćeš rasti u vjeri i duhovnosti, to probati gledati duhovnim očima.

Bog, Njegovo Tijelo i Krv, Njegova želja da tako uvijek činimo ... I to ne

radi Njega nego radi sebe i svojeg spasenja...za vječni život poslije

ovozemaljske smrti... KAKO NESHVATLJIVO I MISTIČNO NAMA

OGRANIČENIM LJUDIMA!

E sad, ne znam kolio ti u to vjeruješ, ali koliko god vjeruješ u Gospodina

Boga i Njegov dobri duhovni svijet, anđele i svece, moraš vjerovati i u

sotonu i njegove zle demone koji na svaki način žele uništiti čovjeka i

njegovu vjeru te naše duše, poslije naše ovozemaljske smrti, odvući u

vječnu propast, pakao.

Dakle, sotona želi na svaki način da mi ljudi ne vjerujemo i ne klanjamo

se živom Bogu u Svetoj hostiji. Zato postoje i neke kšćanske zajednice,

protestanti, koji su minorizirali vjeru u hostiju kao ŽIVO TIJELO I KRV

ŽIVOGA BOGA, GOSPODINA ISUSA KRISTA.

Tako je lakše, jednostavnije, ljudskim osjetilima jednostavnije... No, još

jednom pročitaj što je Gospodin Isus rekao prije dvije tisuće godina

svojim učenicima...

Ja nikome ne govorim što i kako mora... Pa ja sam se prije 15-tak godina

iz svega toga radio budale... Kako sam bio u krivu!!!

Tako i ti, traži svoje odgovore, čitaj tumačenja i objašnjenja drugih,

osluškuj svoje srce.

Ali, ako imaš imalo vjere u Gospodina Isusa Krista, pročitaj Novi zavjet...ili

makar samo Evanđelja, jer je u njima opisan život Gospodina Isusa ovdje

na zemlji...

I traži svoje odgovore.

Ja sam sve svoje odgovore našao. Mogu ti u tome pomoći svojim

svjedočenjima kad god ćeš osjetiti potrebu da mi se javiš. Ali,

prvenstveno, ti moraš sam slušati svoje srce i mir u njemu koji će ti

govoriti da li si na dobrom putu. Jer, duboki mir u srcu znači da jesi, a

nemiri pa makar i mali bili, govorit će ti da još moraš dalje tražiti...

Na tom tvojem putu,

Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva!

Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv ti bude!

Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese!

Ivan"

Eto, tako je završila ova naša prepiska. Na kraju smo se dogovorili da

ćemo se probati naći na nekoj kavi ...Gospodinu na slavu!

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE!